

MAGYAR VÉREDE EGYLET

HÍRADÓ

2007

Köszöntő

Egy önkéntes alapon létrejött csoportosulás életében vannak mérföldkövek, amelyeknek az elérése jóleső érzést, örömet vált ki a csoport tagjaiból, hogy lám, ezt is elértük, erre is képesek voltunk! Meglátásom szerint a Magyar Véreb Egylet most egy ilyen mérföldkövet ért el azzal, hogy a külföldön már évek óta jól működő mintát követve elkészíti és kiadja az előző év történéseit s eredményeit megőrkítő Véreb Híradót.

Örömteli az esemény, hiszen évek óta folyamatosan készültünk rá, vezetőségi üléseken, a kaszói együttléteink során többször szóba került egy ilyen összefoglaló munkának az elkészítése, s most végre összeállt a dolog. Tulajdonképpen a Híradóban megjelenő anyagok már régóta rendelkezésünkre álltak, hiszen az éves vezetőségi beszámolók elhangzottak a közgyűléseken, a különböző rendezvényeinkről az írott sajtó rendszeresen közölt híreket, de egy év vérebes szempontból fontos történéseinek összefogott megjelenése és az emlékek ily módon történő megőrzése csak most, a Véreb Híradó megjelenésével válik lehetővé.

Ily módon alkalmunk van arra, hogy részint azon tagtársaink is értesüljenek az Egylet életéről, annak fontosabb eseményeiről, akik kevésbé vesznek részt a közösség mindennapjaiban, másrészt támogatóink, a velünk szimpatizáló társadalmi és szakmai közeg felé prezentálni tudjuk, hogy a mi kis csoportunk miként használja fel a szellemi és anyagi tőkét, amelyet a „mecénásainktól” kapunk.

A Híradó elkészítése azonban nem csak egy egyszerű döntés miatt volt lehetséges. Mindenképpen kellett hozzá, hogy az MVE elnöksége megtalálja az ehhez szükséges szellemi energiát és pénzeszközöket, mert e két feltétel nélkül nem tudunk volna előre lépni. A megvalósuláshoz a döntő lökést az az esemény adta meg, hogy Böhm István barátunk, amúgy tenyésztési felelősünk, elérvén a középkor alsó határát, a SEFAG Zrt Lábodi Vadászterületétől nyugállományba vonult, s az ily módon felszabaduló idejét és szellemi kapacitását az úgy szolgálatába tudta állítani.

Az ő ez irányú ambíciója nélkül, nem sikerült volna a Véreb Híradó első példányát kézbe fognia a kedves olvasónak, s az ő permanens ösztökélése nélkül talán ezt a köszöntőt sem „szülte” volna meg:

Dr. Buzgó József
az MVE Elnöke

PS:

Egy első kiadvány mindig tartalmaz helyesírási, tartalmi és szerkesztési hibákat, felületességeket, aránytalanságokat, ezért biztosak lehetünk abban, hogy jogos kritikákban nem lesz hiány a Híradó megjelenése után, de ez azért minden hibája mellett mégiscsak az első ilyen tematikájú lap lesz a MVE életében, s mégiscsak a MIÉNK!!! Ezt ne felejtsetek el!

Szerkesztői levél

Tisztelettel és nagy örömmel köszöntöm a Véreb Egylet tagjait, a füzet olvasóit. Tisztelettel, hiszen vérebvezetőink, ki-ki lehetősége, ideje szerint végzi a mindnyájunk által szeretett, oly nagyra becsült vadászati munkát, a vérebvezetést. A kutyával nem rendelkező tagjaink idejüktől, beosztásuktól függően a maguk módján segítik az egylet működését.

Nagy hibát vétenék, ha nem emlékeznék meg azokról, akik ugyan nem tagjaink, de valószínűleg nagyszámú kereséssel öregbítik a vérebzés jó hírét.

Hamarjában fel is használom az alkalmat, hogy ezúton is a véreb egyletbe hívjam őket. Sok egylettől eltérően, itt a kapuk, a lehetőségek nyitva vannak. Egyletünkben évente jelentős számú a vizsgáztatási lehetőség. A bemutatkozás-megmérettetés adott országunkon belül és kívül.

Nagy örömmel, hiszen egyletünk régi vágya évente egy olyan eseményeit, egyleti eredményeinket egyben kézbe kaphatja.

Az írások jóllehet már szerepeltek valamelyik vadász, vagy kutyás szaklapban, én mégis jónak látom így csokorba kötve kiadni őket. Különösen, ha arra gondolok, hogy magamnak is illene havonta 20 különféle szaklapot vásárolni és sajnos ezek legalább 30 000 Ft-ba kerülnek.

Jó érzés volt a jelentésekkel együtt érkező képeket meglátni, a történeteket elolvasni. Különösen nagyra értékelhető, ha valaki a szürke eminenciások közül tollat ragad. Azokat nevezem így, akik rengeteget dolgoznak, nevük csak alig ismert, nem kenyerük a tollforgatás. Lám a véreb, vérebzés, vagy a híradó létrehozásának, az együttes munkának az ötletére mégis tollat ragadtak.

Bízom abban, hogy jövőre az egyleti tagok összefogásával, tartalmában és külsőségeiben gazdagabb kiadvány készül.

Ezúton kívánok minden vérebegyleti tagnak a 2008-as esztendőben vérebes örömeiket

Vadászüdvözlettel

Bőhm István
tenyésztési vezető

Fővizsga és tisztújító közgyűlés a Magyar Véreb Egyletnél

A fővizsga mellett, elővizsga és tenyésszemle is szerepelt a hagyományos Kaszó kupa programjában, melyet a Magyar Véreb Egylet és a HM Kaszó Rt rendezett február 16- 18 között Kaszópusztán. A szombati ünnepélyes megnyitó után, Jung Jenő vezetőbíró ismertette a dél - somogyi régióban tartott vadászatokról beérkezett sebzésjelentéseket, ezek után a kutyák és vezetőik hamarosan megkezdhatték a munkát. Az első nap hét kutya jutott munkához, és ebből hat vezető, törettel a kalapján érkezett vissza a kaszói bázisra. Az esti bírói értekezleten minden bírói kör külön - külön értékelte a munkát amit a nap folyamán bírált. Ezek alapján a nap legeredményesebb párosa Tóth Réka és hannoveri szukája Fürtön Bükki Blanka lett. A munkát, mely egy láblövött süldő után 2800 m vezetékmunkát és 900 méteres hajsztát takar, a Maróti Béla - Egle Zoltán bírói kör 199 ponttal első díjba sorolta. Másnap négy kutya jutott munkához és ebből három eredményesen tért vissza. Külön említést érdemel Nyúl Andrásnak a SEFAG Zrt Lábodi fővadászának hétvégi teljesítménye. A fiatal, ám mégis nagy tapasztalatokkal rendelkező fővadász és hannoveri szukája Szarvaslesi Csilla, nehezített körülmények között, az összesen megtalált kilenc nagyvadból hármat hozott terítékre. Az első nap úgynevezett kontrollkutyaként szerepeltek és miután az első kutya nem jutott eredményre, András és Szarvaslesi Csilla következett. Nem telt el sok idő, a 300 méteres vezetékmunka és a 400 méteres hajsza után hamarosan megszólalt a hallali az erdőn. Másnap a saját sorsolása folytán egy rövid dermedthez vezetés következett, mely a nagy tapasztalatokkal rendelkező párosnak nem okozott különösebb nehézséget. Csak pár óra telt el és újabb munkára szólították a párost. Valahol az erdő mélyén egy másik sebzett vad csapáján már három véreb próbálkozott egymás után sikertelenül, mindannyian ugyanazon a ponton elakadtak az utánkeresésben. Ilyen előzmények után indult a már jól összekuszált csapán Nyúl András és kutyája. Sziszifuszi munka következett, de az eredmény nem maradt el. Ötszáz méteres vezetékmunka és a rövid hajsza után már csak a végtisztesség megadása volt hátra. Szarvaslesi Csilla és Nyúl András megdicsőülve tértek vissza a kaszói vadászházhoz, ahol a bírók és a szakértő közönség legnagyobb elismerése fogadta őket. A bírói kar egyhangú véleménye szerint, egy ilyen hétvégi teljesítmény

mindenképpen különdíjat érdemel. A különdíj nem kevesebb, mint két nap tarvadzás Sellyén, melyet a Sellyei Szarvas VT ajánlott fel. A rendezvényen 9 kutyából nyolc sikeres elővizsgát tett, s a tenyésszemlén is 7 kutya került küllemi bírálatra.

A Magyar Véreb Egylet a fővizsga idején a HM Kaszó Rt vadászházában tartotta éves közgyűlését. Az elnöki beszámolót követően a pénzügyi a tenyésztési és a felügyelő bizottsági

beszámolók következtek. Ezt követően került sor az új vezetőség megválasztására, ami tulajdonképpen a régi

vezetést jelenti, hisz a tagság mindenkit egyhangúlag választott a korábbi posztjára.

A Magyar Véreb Egylet 2007 február 17-én megválasztott tisztségviselői:

Elnök: Dr. Buzgó József

Titkár: Simon Pál

Tenyésztési vezető: Böhm István

Felügyelő bizottság elnöke: Maróti Béla

Elnökségi tagok: Jung Jenő, Dr. Monostori László és Zilai János.

Kaszó Kupa Fővizsga eredményei:

1 Tóth Réka, Fürtön Bükki Blanka hannoveri szuka 199 pont I. díj

2 Cseh László, Zagrajházi Okos hannoveri kan 163 pont III. díj

3 Nyúl András, Szarvaslesi Csilla hannoveri szuka 154 pont III. díj

Ezen kívül még négy véreb munkáját lehetett elbírálni, de ezek az utánkeresések viszonylag rövid, alig néhány száz méteres dermedtre keresések voltak.

Agyaki Gábor

Véreb tábort Gemencen

Harmadik alkalommal rendezte meg a Magyar Véreb Egylet a Gemenc Zrt. támogatásával egy hetes tábort

Négy lábú társainkkal együtt színvonalas programokon vehettünk részt. Hajnalban mindenki egyénileg, csapat készítette, így mindenki a kutyája képességeihez és bevezettségéhez igazította a feladatokat. Napközben neves vadászati szakemberek előadásait hallgathattuk, a vadászat és vadgazdálkodás és a vadászati kultúra legváltozatosabb témaköreiből. Ezek után a csapatok kidolgozása, majd az értékelések voltak soron, a kritikát sem nélkülöző megnyilvánulások mind egytől-egyig építő jellegűek voltak. Az őcsényi reptéri szálloda előtt elterülő hatalmas leszállópálya kiváló területet biztosított a munkákhoz, így minden „koronatag” élesben láthatta a hibákat és az eredményeket is. A fiatalok és

rutinosabbak is nagy kedvvel dolgoztak, mindenki segített mindenkinek, és érdekes volt látni a napról napra fejlődő fiatal nyomolvasókat. Házigazdánk, Zilai János

karapancsai fővadász által szervezett terepi programunkon éles utánkeresésben láthattuk Radó Zoltán kiváló vérebvezetőt és kutyáját. A kísérő korona „páholyból” nézhette végig a munkát a rálövés helyén a nyomfelvételtől, a hajszán keresztül a terítékre kerülésig.

A hét folyamán a táborban segített és előadást tartott Dr. Buzgó József, az MVE elnöke, Böhm István tenyésztési felelős, Zilai János, Agyaki Gábor és Nyúl András a Magyar Véreb Egylet tagjai és Farkas Dénes szakíró.

Kammermann Péter

Vérebesek az interneten

Rohanó világunkban legnagyobb értéké vált az információ! Ezek nagy része legegyszerűbben az Interneten keresztül szerezhető be. Ezt szem előtt tartva az Országos Magyar Vadászkamara Tolna megyei Területi Szervezete megkeresésére összegyűjtöttük a megyében élő vagy vadászó, utánkeresést vállaló vérebvezetők névsorát. A honlapra felkerült néhány jó tanács, amely alapján segítséget nyújthatnak az eredményes utánkereséshez.

A honlap elérhetősége: www.omvk-tolna.hu

Kammermann Péter

Nemzetközi utánkeresés

Ezt a történetet kezdhethetném úgy is, hogy a képzelet szüleménye, és ha valaki mégis valós személyekre ismerne benne az csak a véletlen furcsa játéka. Ez azonban nem így van és talán akinek kell, vagy akiknek kell, azok tanulnak az esetből. Neveket nem írok, de annyit elárulok, hogy a történet az ország észak-nyugati csücskében történt.

December 21.-én reggel 8.30-kor felhívott egy sportvadász a szomszéd vadásztársaságtól, hogy előző este még jó látási viszonyok között meglőtt egy szarvasbikát, ami átjött a terület határon. Még a telefonban feltettem az ilyenkor szokásos kérdéseket. Milyen kaliberrel, milyen golyóval lőtt? Hova célzott? Hogy állt a vad, és mit csinált lövés után? Mit talált a rálövés helyén? Elmondta, hogy a bika keresztben állt, és a lövés után nagyot ugrott. Mivel havas volt a táj sok vér volt. Tüdő és májlövésre gyanakszik. A lövés után 3 órát várt és a helyi vadászmeisterrel elkezdtek keresni. Több sebágyat találtak és többször felkelt előttük a bika, majd átúszott a csatornán az én területemre. Megbeszéltük, hogy fél óra múlva találkozunk a mi oldalunkon. Összeszedtem a szükséges dolgokat, fegyver, lőszer, vezeték, jelző nyak szalag, jelző papír, kés, kutya, majd felöltöztem és indulás. A helyszínen még váltottunk pár szót, megvizsgáltam a csapát majd rátettem a kutyát és elindultunk. Kb. 500 m után volt vagy 10 sebágy egymás mellett, de mivel kevés időnk volt és a kutyának időbe tellett volna kibogozni, hogy melyik sebágyból hova ment a bika, ezért a közeli úton, ahol keresztül kellett mennie, kerestük meg és folytattuk a csapát. Itt már nagyon kevés volt a vér. A sok friss reggeli nyom miatt a kutyának nem volt egyszerű dolga. Próbáltunk segíteni, el is

engedtem a vezetékét, ami mint később kiderül hiba volt, mert mire észre vettem, hogy a kutya újra rátalált a csapára, már nem tudtam újra elkapni a vezeték végét. Néhány perc múlva a kutya már hangosan hajszázott nyakában a vezetékkel. Nagyon erős szél fújt, így rövid idő múlva már nem halottunk semmit. Elkezdtek keresni a kutyát, először gyalog majd autóval sűrűen

megállva, hallgatózva, de semmi. Egyszer csak hív a vadász, hogy a vadászmeistera közelében (aki ugyancsak velünk volt a keresés alatt) állítja a kutya a bikát, de már Szlovákiában. Siettem, közben azon gondolkodtam, hogy itt valami nem stimmel, mivel ahhoz, hogy Szlovákiában állítsa a kutya a bikát át kell úszni a Nagy-Dunán. Az elmondás alapján behatároltam, hogy hol lehetnek. Megállok az autóval és már hallom is a kutya ugatását nem is messziről. Még gondoltam is magamban ezek félrebeszéltek, hiszen ez itt van egész közel. Puska betöltve cső alá, aztán futás torony irányt. Már nem volt messze a Nagy-Duna, de az ugatás még mindig elég messziről hallatszott. Kiérünk a Dunához és te Atya Úr Isten a kutya valóban a Nagy-Duna túlsó partján állítja a bikát, aminek jól látszott, hogy a bal első lába van ellőve. Na most mi lesz? Vadabbnál vadabb ötleteket hallottam. Nagyon sok vonalon próbálkozva, végül is az elejtő egy internetes szlovákiai magyar ismerőse révén tudott beszélni a túloldali vadásztársaság vadászmeisterével, aki volt olyan rendes, hogy a golyós fegyverét magához véve a segítségünkre indult. Mi is bepattantunk az autóba és irány a határ. Az elejtő vadászmeisterét ott hagytuk a mi oldalunkon, hogy figyelje

a bikát meg a kutyát. Mi voltunk gyorsabbak, miután megtaláltuk a kutyát, az autóban ülve hallgattuk a kutya folyamatos állóra csaholását és türelmesen vártunk. Nemsokára megjött a helyi vadászmester megbeszéltük a dolgokat, kicsit közelebb autóztunk, átadta a puskáját és én kétszeri megugrasztás után meglőttem a vízben álló bikát. Már azt hittem vissza akar úszni. A kutya több mint 2 órán keresztül állította kitartóan ugatva a bikát. A nyakló a nyakán, rajta kb.20 cm-es vezetékdarab. Így derült fény a hajsza közbeni némaságra. A kutya elakadt és próbálta magát kiszabadítani, de mivel nem sikerült, elrágta a vezetéket. Átadtam a töretet és nagyon megdicsértem a kifáradt kutyát. Még egyszer átbeszéltük a történeteket, valamint a teendőket újdonsült vadászismerősünkkel (többek között a bika hazakerülésének módját). Megköszöntük az önzetlen segítséget, (ez úton még egyszer) és irány haza, mivel ránk fért a pihenés. Elismerést érdemel az elejtő, mivel ez esetben valóban mindent megtett a vad terítékre hozataláért. Az is biztos, hogy a mai nap szereplőit már nem kell meggyőzni a vérebekek képességéről, használhatóságáról. Búcsúzáskor mondja az elejtő: ha lehet ne reklámozzam, hogy segítettem a kutyával utánkeresni, mert az elnökük nem veszi jó néven. Nagyon szomorú, hogy ilyen hozzáállással is lehet „vadgazdálkodni”.

Vadászüdvözlettel: **Szitás Attila**

Dorisz vérebem nem hétköznapi munkái

Fagyos téli reggel késői órájában már régebben sebzett bikára lőttem. A lövést jelezve tovább szaladt. A rálövés helyén a kirúgás helye jól látható volt. Kicsit távolabb kevés vért találtam. Történeteket jeleztem Vadászmesterünknek, kb. három óra múlva meg szeretném nézni vérebemmel a sebzett bikát. Dorisz nagyon jól vette fel a szagot. Tőle megszokott lendülettel haladtunk. 1500-2000 métert mentünk, mikor Dorisz nagyon erősen, vezetékbe belefeszülve húzott előre. Kutyámat ismerve hajszára engedtem. Eddig sebágy nem volt, kevés vérral de jól kontrollálhatóan jutottunk el ideáig. „Hát menjen, Ő tudja”. Rövid idő és távolság után Dorisz állító hangját hallottam. Az irány a szálerdőből egy sűrű nádas és kökényes irányába vezetett. Lassan, csőre töltött fegyverrel, jó széllel cserkeltem rájuk. Már láttam a bika fejét, trófeáját, de a testet s sűrű nád takarta. A bika viszont kiszúrta engem, már nem a kutyát figyelte az én mozgásom kötötte le a figyelmét. Mozgásom a sűrű nádasban nem volt épp észrevehetetlen, így a bika tőlem megugorva tovább szalad, nyomában Dorisszal követtem az irányt, kis idő kb. 15 perc után újra hallom kutyám állító ugatását. Felgyorsult léptekkel haladok az ugatás irányába. Dorisz ugatása abba marad, majd négy-öt erősen ugató kutya hangját hallom. Elbizonytalanodom, talán eddig sem az én kutyám ugatását hallottam, de azért az irányt tartva lassan mentem előre. A nádasból kiérve egy halastó töltés nyugati oldalán voltam. A tó túlsó oldalán két férfi több kutyával, körülöttük házi állatok, ló birka, éppen etettek. Engem látva az egyikőjük elém jött és kérdezi, „mit keresek itt? Ez magánterület. Én a kutyámat keresem, ami egy nagy lógó fülű véreb és egy sebzett szarvasbikát hajszázott. Ők itt semmit nem láttak, hallottak, sőt ő még soha nem látott szarvasbikát életébe, nem is tudja, hogy nézhet ki”. Lassan sötétedett, most már kutyámért aggódva –(nem először - azóta is már sokszor.) Arra kértem a bikát még soha nem látott urat, ha a kutyám erre jár vagy látják, kérem, hogy értesítsen. Készséges ígéretetek között váltunk el egymástól, mire az autóhoz visszaértem, ahol a munkát is elkezdtük már sötét este volt, de hála Istennek Dorisz ott volt az autónál. Érthetetlennek tartottam, a kutyám ilyen munkát nem ad fel, vagy talán rosszul ismerem!? Történeteket elmeséltem Elnökünknek és Vadászmesterünknek is, jelezve ezzel, hogy a munkát holnap folytatni szeretném, mert számomra érthetetlen, hogy Dorisz miért jött vissza hajszából. Reggel korán már kint voltam a területen, a munkát onnan folytattam, ahol a kutya először állította a bikát. Vezetékre véve Doriszt, lassan de jól kontrollálhatóan haladtunk, a nádas északi vége előtt, kelti irányba váltott ki a bika egy rövid ideig a szántáson ment, majd egy földes útra tért rá. Az út a halastó

keleti oldaláig, a töltésig vezetett. Ott szemmel láthatóan sok nyom és kihajtott háziállatok, ló, szamár, birka stb. voltak. Én, úgy gondoltam, itt a bika még nagyobb ívben keletre fordult és az állatokat megkerülve újra visszavált a tó fölötti nagy nádasba, ezért a kutyámat a nyomról levéve a háziállatokat megkerülve a tó fölötti nádas keleti szélét járva próbáltam a csapást újra felvetetni Dorisszal. Kb. egy-másfél órát próbálkoztam hasztalan, ezt megunva visszamentem az utolsó jelhez, ami a szabadba engedett háziállatok előtt volt két-három méterre. Dorisz újra saját útját járva a csapát újra fölvéve a szabadon lévő állatok között haladt előre. Én, hogy könnyebb legyen a nyomokat, jeleket követni négykézláb követtem, hogy minden egyes lépésnyomot és jelet ki tudjak jelölni, így mentünk kb. 60-70 métert ott a nyomok és jelek a tó irányába fordultak, egyenesen neki a tónak. A két sorba kihúzott szöges dróton megtaláltam a bika szőrzetét a tópart szélén a fűben a tó irányába becsúszó bika nyomát. Innen tovább semmi. Dorisz nagy nyugalommal ült a parton. Eddig ezt még nem említettem, csak a legelső mondatban, hideg tél van, a tavat befagyott jégpáncél borítja. Kicsit nézelődve a területet jobban figyelembe véve vettem észre, hogy a tó túlsó nyugati oldalán a kikötött csónak irányából a jég fel van törve a tó közepéig, ezen töprengék és próbálok előrébb jutni a tegnapi estei bikát soha nem látó, készségesen segítő ember értetlenül áll és magyarázza, hogy nem látott semmit, nem tud semmit. A jeget a csónakkal Ő és barátja törte fel, mert egy dögön fekvő vadkacsa volt a tó jegén. Elmondása szerint két órába is beletelt, mire a jeget feltörve beértek és kiszedték a kacsát mesélte nagy átéléssel. Eddig sem volt teljesen tiszta a dolgok, de itt már ellentmondásba keveredve nagyon is

sántított a történet. Innentől már gyorsabban peregtek az események. Telefon „Elnök Úr úgy gondolom a bika beszakadt a tavon a jég alá, vagy kihúzták, vagy nem, de hogy így történt az szinte biztos”, telefon vissza „A tógazda és munkásai állítják, semmit nem tudnak a szarvasbikáról. Kérem, küldjék ki a rendőroket, biztos vagyok a kutyámba és a dolgomba.” Telefon fél óra múlva „Minden rendben van, a vadat leszállítják a trófeát átadják nekem”.

Összegezve: Előtte való nap délután Dorisz hajszázva a tó jégére hajtotta a szarvasbikát. A jég beszakadt, a bika belefulladt a vízbe. A tónál lévő kutyák és azok gazdái Doriszt közös erővel elhajtották, majd a testet kicsákyázták és csónakkal átvitték a túlpartra.

Tanulság: Soha ne add fel a könnyen a munkát, bízz a kutyádba és önmagadba, ne higgy az embernek, embertársaidnak. Úgy érzem leírni hosszabb és nehezebb volt, mint maga az egész munka. Utánkeresés alatt az idő elszalad, testi fájdalmat nem érezve dolgozunk vérebvezető társaimmal és hűséges véreb kutyáinkkal. Szép munka nagy élmény volt, marad és lesz egy életre.

Fazekasbodai utánkeresés

Vérebese történetben számomra nincs rövid történet. Úgy érzem pár szóban leírom a történeteket, de az embert elkapja a hév, átéli újra a történetet, folyamatosan jönnek az emlékképek, amik a leírás alkalmával mindenkivel meg szeretnék osztani. Itt most röviden egy 2007. szeptemberi- után-keresés történetét írom le.

Indul avval, hogy szeptember hónapban éjjel is bekapcsolva magam mellett tartom a telefont, amennyiben valaki keres, hogy sebzés van, ne halasszam el a lehetőséget. Schenk Iván barátom hívott ezen az éjszakán, hogy vendég-vadászuk nagy bikát sebzett. A munkát korán reggel kezdtük, rálövés helye, kaliber, lőszertípus, hogy ált a lövés pillanatában, a szokásos kérdések. Igen és a legfontosabb rámentek-e,

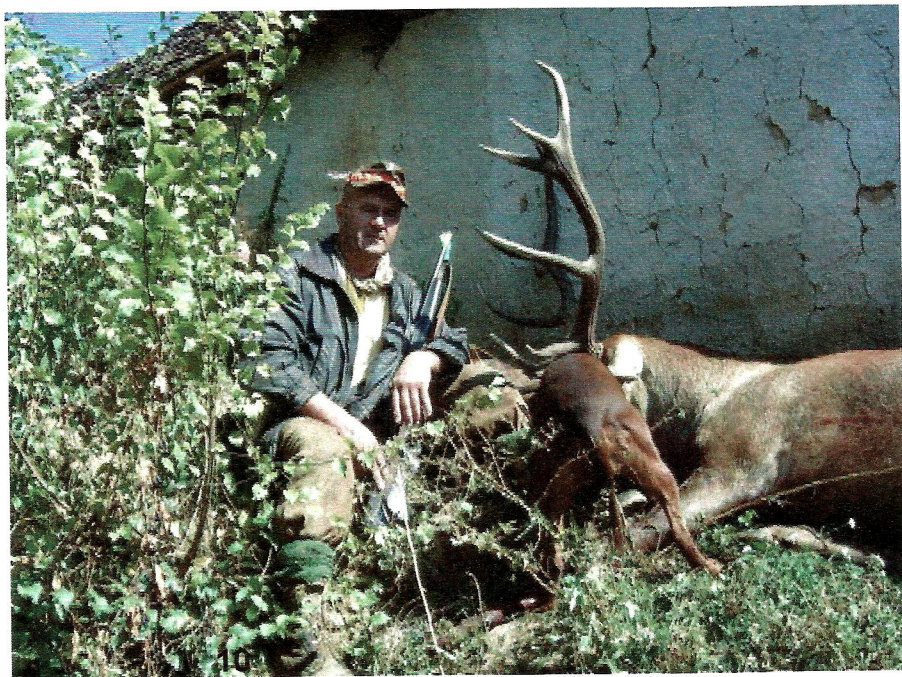
felkeltették-e. Igen ránéztek még este és reggel is kiérkezésem előtt is rápillantottak, úgymond hátha ott fekszik pár lépésre, csak este nem vették észre. A rálövés helyét nem találtuk meg. Rengeteg friss nyom volt a helyszínen. A beváltásnál viszont találtunk vért. A beváltás után bő vér volt, 15-20 méterig, ahol megállt és várakozott ott egy vértócsa volt. Onnan keltették, zavarták meg. Innen tovább semmi vér, vagy egyéb jelet nem találtunk. Sokszori próbálkozás után sem találtam semmit. Dorisz ment volna, de úgy éreztem nem jó az irány, ezért elengedtem, majd ezek után az egy éves Liza kutyámat vettem vezetékre. Dorisz rövid idő után eltűnt. Az Ő általa eddig is jónak tartott irányba. A kiskutyával próbáltam tovább vezetéken menni. Liza jobbra akart menni, de Én továbbra is úgy éreztem, hogy a bika és esetleg a kutyám Őt követve balra mentek, mivel balra hosszú időn át nem találtam semmi értékelhető nyomot ezért jobbra fordultam és lassan sétálgatva mentünk Liza kutyával. Kb. 15 perc után hallom, hogy a távolban állóra csahol a kutyám. Nagy léptekkel siettünk a hang irányába, közben arra gondoltam, hogy a szabadon legelő lovakat ugathatja. A lovakat elhagyva egy disznós-kert közelébe értem, most már biztos voltam benne, hogy a kerítés sarkánál, az etetőnél lévő disznókat ugatja a kutyám. Innen már kicsit lassan, óvatosan lopakodva, csőre töltött puskával és jó széllel igyekeztem tovább, majd a kerítés sarkától kb. 50 méterre egy domboldal közepén megláttam a bika trófeáját, később a testét. Dorisz erősen ugatja. Ekkor elengedtem az egy éves Liza nevű kutyámat is és most már ketten állították a bikát. A bika teste nem mozdult, de a fejével folyamatosan zavarta a kutyákat és néha mintha rám is nézett volna. A távolság kb. 100 méter. A terep irányomban nem jó, nincs takarásom. A bika fél srégen, balra áll, nyílt irányzékkal, szabad kézből nem jó pozícióból, de lőnöm kell, mert lassan megmozdul és indul a sűrű irányába. Célzás és lövök. Erős törés, ugatás, majd eltűnnek, most már hárman. Hosszú csend, az állítás helyén jó vér van, szabad szemmel is követhetően tudok a nyomon haladni. Kb. újabb 700 méter után hallom a kutyákat ugatni. Lerövidített úton megyek a hang irányába. Lassan, óvatosan cserkelek rájuk, de jó pozícióhoz nem jutok, sűrűben áll a bika. Néha támadja a kutyákat, majd újra visszaáll a sűrűbe. Egyszer egy ilyen hirtelen, kutyákra irányuló támadásból

nekivág a nyílt területnek. Három lövést adtam itt le rá, majd egy szemben lévő sűrű akácos partoldalban sikerült még utána lőnöm, ennek ellenére a vér már nem volt olyan jó, mint eddig. Én abban a hitben, hogy többször is eltaláltam és két kutyám is rajta van, biztos voltam benne, hogy hamarosan meg lesz a bika, ezért telefonon szóltam a terület Elnökének, Vadászmesterének hozzanak egy kis vizet és jöhetnek, mert valószínű, hogy csak percek kérdése és terítéken van a vad. Elnök Úr egy öntöző-kannában hozott vizet, Ő a kutyák itatására gondolt. Én viszont a vizet magamnak kértem, mert tikkasztó volt a hőség. Így nem volt mit tennem nagyot ittam az öntöző-kannából. Ivás és beszélgetés közben egyszer csak megjelennek a kutyáim lógó orral, csapzottan, lihegve, szomjasan feküdtek le a hűsbe. Érthetetlenül magyarázkodva, hogy ilyen még nem volt a Dorisz hajszáról nem jön vissza, plusz még segítsége is van Liza kutya személyében. Rövid pihenő, itatás, Dorisz vezetékre vételével, újra elindulunk a nyomon. A vér szinte teljesen elfogyott a nagy meleg ellenére látom, hogy Dorisz dolgozni akar. Az akácospól kiérve egy gazos terület van előttünk és látom a falu lakóházait. Fazekasboda, előttünk a temető, emberek temetésre gyülekeznek, a kutyák a temető felé veszik az irányt. Nem akarom elhinni, hogy itt ment el a vad, de egy vércsepp a kutyákat igazolja. A temetőt keresztezve a kihantolt, nyitott sír mellett 20-30 centivel haladt el a nyom. Az ott lévő sírásók elmondása szerint a kutyákat Ők zavarták vissza, mert egy szarvasbikát hajtottak. Lassan, kicsit szégyenkezve, hogy nem a legmegfelelőbb idő, talán kicsit kegyeletet sértve megyek itt most tovább, de mentünk. A temetőből kiérve elkezdtem hívni a Vadászmestert, hogy most már közel vagyunk a falu házaikhoz, a nyomok ebben az irányban vezetnek. Kb. 50-60 méterre voltunk egy családi háztól, mikor Liza a fiatal szuka előre szaladt és erősen ugatni kezdett. Mivel szintkülönbség volt a ház, kertje és köztünk azt hittem, hogy a ház kutyáját ugatja, csak közelebb érve vettem észre, a bika trófeáját, más nem látszott belőle, csak az agancs. Benn volt egy családi ház kertjében, udvarában. Doriszt is elengedtem és vártam. A bika fejét láttam, hogy csapkod a kutyák felé. Közelebb menni egyelőre nem akartam a Vadászmester és az Elnök most nem volt elérhető telefonon. Felhívtam hát a Rendőrséget első lépésben Ők tovább kapcsolnak a területileg illetékes kapitányságra. Megígérték, hogy járőr küldenek a helyszínre. Időközben lakók, szomszédok, gyerekek jöttek ki az utcára a hangos, idegen kutyák ugatására. Az emberek kiabálva, szaladgálva egymásnak mondogatták a nagy hírt „szarvasbika van a kertben a pincebejárat előtt”. Idő közben elértem az Elnököt, Vadászmester, elmondtam nekik a történetet, ők megérkezve a lakóházaikba irányították az embereket. Én újból felhívtam a Rendőroket, most már beszámolva arról, hogy a környék biztonságosan le van zárva és a sebzett vadat balesetmentesen el tudom ejteni, ha Ők az engedélyt megadják, mert ki tudja ha a sebzett bika újra erőre kap innen kitörve még komolyabb bajt is okozhat. Hosszas rábeszélés után engedélyt kaptam a vad kilövésére, ennek megtörténte után ezt jelentettem a Rendőrségnek. Hosszú, szép, emlékezetes munka volt. A sebzés szemből a lapocka mellett volt. Az Én sok lövésemből egy sem volt bent a testben.

Csak akkor lehetünk biztosak a dolgunkban, ha már terítéken fekszik a keresett vad.

Higgyünk és bízzunk a kutyánkban, mert a gyakorlat azt mutatja, hogy szinte minden esetben nekik van igazuk.

Vadászüdvözzel:
Horváth János
vérebvezető

Véreb verseny Káld-Hidegkúton

Vas megye 27 év után adott újra otthon vérebversenynek 2007 június 16.-án, amikor is a Magyar Véreb Egylet, a Szombathelyi Erdészeti Zrt, valamint az OMVK Vas megyei területi szervezete összefogásával megrendezésre került a jubileumi 10. Nehezített Mesterséges Vércsapa verseny és elővizsga. A házigazda Zrt igényes környezetet biztosított a rendezvény számára a Káld-Hidegkúti vadászházban, s végig rendkívül figyelmes, sok esetben nagyvonalú házigazdának bizonyult.

A megnyitót a most debütáló Vas megyei Vadászklubt Egyesület fanfárja után Bakó Csaba vezérigazgató helyettes, valamint László Csaba OMVK területi elnök tartotta, majd Varga Aladár vezetőbíró irányításával kezdetét vette a verseny. A mesterséges csapán lebonyolított versenyre 7 hannoveri véreb nevezett, míg az elővizsgán 4 kutya adott számot felkészültségéről.

A délutáni eredményhirdetésen felsorakozott résztvevők és a szépszámú érdeklődő előtt a vezetőbíró ismertette a bírók által hitelesített eredményeket.

A gáláns támogatók jóvoltából igen értékes díjakat vehettek át az eredményes munkát végzők.

A Nehezített Mesterséges Vércsapa Verseny végeredménye:

1. Erdőházi Hunor Apród, vezetője Vereckey Bálint (Zalaerdő Zrt), 200 pont, I. díj
2. Fibi Spod Maguri, vezetője Csiszár István (Himód), 180 pont, I. díj.
3. Zöldházyölgyi Aszú, vezetője Kovács Gábor(Gödöllő), 165 pont, I.díj
4. Hídvégparti Morgó, vezetője Bartha Ferenc(VADEX Zrt-Vért), 135 pont, II.díj
5. Heiteri Gögös, vezetője Kiss Lajos(Celldömölk), 80 pont, III.díj
6. Körcsöneyi Liza, vezetője Nagy Péter(Kéthelyi Hunor VT),70 pont, III.díj

Egy véreb munkája nem volt értékelhető.

A rendezvényen négy véreb kísérelte meg letenni az elővizsgát, valamennyien sikerrel.

- Borosmenti Vadász Brúnó, hannoveri véreb, vezetője Oláh Csaba, 240, azaz maximális pontszám, megfelelt.
- Heiteri Gróf, hannoveri véreb, vezetője Vaári József, 225 pont, megfelelt.
- Mátrai Betyár Cickány, bajor hegyi véreb, vezetője Szűcs Viktor, 202 pont, megfelelt.
- Drávamenti Trapp Bell, hannoveri véreb, vezetője Szabó Endre, 197 pont, megfelelt.

Köszönet a házigazdáknak, a támogatóknak s a szervezőknek, hogy a vérebezés ismét otthonra talált ebben a megyében, s remélhetőleg a legközelebbi rangos vérebes rendezvényre nem kell újfent ily soká várnunk.

Simon Pál
MVE titkár

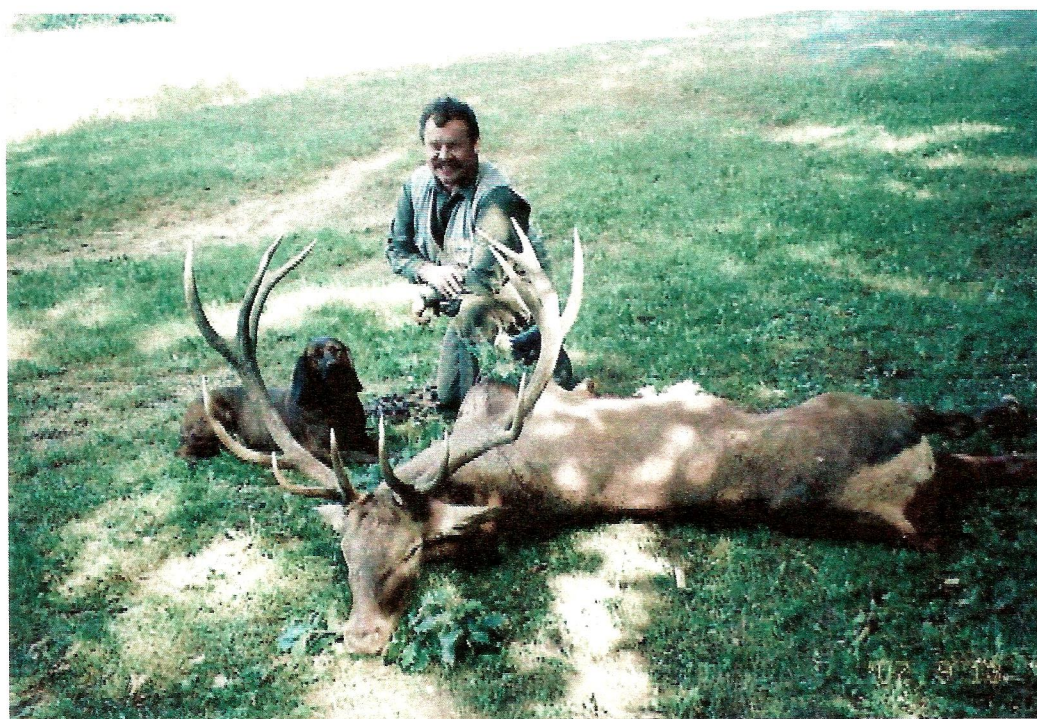
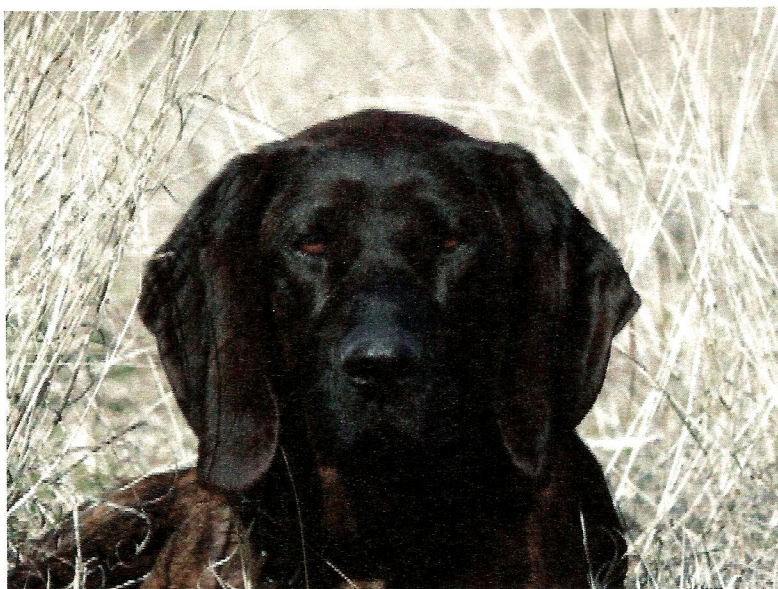
Hallali

Bizony koronás nagyúr,
örökre vége már a bálnak,
szeptember bágyadt fényei
szemed tavára szállnak

Búcsúzik tőled most a táj,
erdő bozontos várad.
Páfránylevél és friss avar:
megvetve már az ágyad.

Véreb szaglássza vérnyomod,
indul rajt, s bizton tartja.
Szádban az utolsó falat,
a vadász cserfagallya.

Böhm András

HAMIS ÁLLÍTÁS

A múlt év szeptemberében a szomszédos Karádi Kossuth vadásztársaság területére hívtak sebzett szarvasbika keresésére. A rálövés helyénél a társaság vadászmestere H. Lajos kifejezte aggodalmát az éjszaka hullott eső miatt, majd G. Tamás a fiatal hivatásos vadász, aki egyben a sebzést elkövető német vendég kísérője volt, előadta a történeteket. A találatot a bika váll-laplövésre utalóan jelezte, bár meneküléskor jobb mellső lábát megemelve tűnt el a szemük elől. A kísérő még a jó lő világot kihasználva igyekezett a rálövés helyére. Odaérve észre vette, hogy a bika morc tekintete szegeződik rá mintegy húsz méterről. Gyorsan lekapta válláról a csőre töltött fegyvert, mely mozdulatra a bika elugrott, de egy lövést le tudott rá adni, mellyel valószínűleg hátulról el is találta. A sebzett nagy zörgéssel távozott a sűrűben, a további keresésnek már nem volt értelme. Másnap egy elázott papír zsebkendő és némi elmosódott vér jelezte hol állt a bika. Tigi kutyám (Répcementi Nyomkereső Amanda) munkája nem ígérkezett túl könnyűnek, bár feltételezhető volt, hogy a végén dermedten fekszik a vad. Ezért úgy döntöttem, hogy a hajszát végző kopó most az autó mellett marad. Itt kitérnék arra, hogy pár éve szlovák, vagy tacskókopót használok a hajszára, mert vérebemnek volt egy súlyos gerinc sérülése, miből nem tudott teljesen felépülni, futása lassú és nehézkes maradt. Kutyám érdeklődve vizsgálta a rálövés helyét, majd szépen indult abba az irányba, amerre a bikát távozni hallották. Nagyon aprólékos lassú kereséssel kiértünk az erdőből, átvágtunk egy nagy gazos területen, majd egy patakon. Jó egy kilométerre a rálövéstől egy száz hektár területű kukoricatáblába értünk. Itt a talajon jól látszott a sok, friss eső utáni nyom között, hogy mi egy elmosódott bika csapán haladunk. Igazi biztatást az adott, amikor beljebb kb. ötven méterre drága kutyám megállt egy kukoricaszárat, behatóan végigszaglászva jelezte annak tövén a lemosódott vért. Tehát a sebzett nyomán vagyunk! Újabb párszáz méter megtétele után sebágyat találtunk. Gyors

telefonálás: hozzák a kopót az autóval, Tamás kimegy eléjük a kukoricás szélére. Közben Tigi feltűnően nyújtogatta a nyakát, szimatolt a levegőbe. A sebágy viszont nem volt friss, ezért tovább engedtem a kutyát, hátha a dermedt közelségét érzi. Még harminc métert haladtunk, amikor nagy robajlással megindulta sebzett vissza

amerről jöttünk, ki a kukoricásból. A friss csapát vezetéken kiköveztük a táblából, miközben jól látszott, hogy törött az egyik láb. Mintegy negyedóra elteltével megérkezett az autó a kopómmal együtt.. Az izgatott kutyát azonnal hajszára engedtem, mi pedig utána Tigi vezetésével. A bika a patakot szegélyező fűzesben menekült, mely pár száz méter után egy fokozatosan szélesedő nádashoz vezetett. Innen már hallható is volt a szívdobogató állítás. A nádas jó tíz hektár nagyságú, s egészen a duzzasztott Andocs-i horgásztóig tart. Az állítás helyét úgy húsz méterre megközelítve a nádasban, vérebemet kísérőmre bízam, s én csőre töltve a 9,3-ast igyekeztem az ugatáshoz közel kerülni. Már csak néhány méterre voltak tőlem a sűrű nádban, éppen löni készültem, amikor a bika megugrott, a kopó meg hanggal utána. De kb. háromszáz méterre újból felhangzott az állítás jellegzetes hangja. Már indultam is volna az irányába, de eszembe jutott, hogy inkább Tamás is jöjjön Tigivel, ezért megvártam őket, s vérebem vezetéket átvéve, a friss csapa követésére bízattam. Legnagyobb megdöbbenésemre kutyám azonban nem a menekülő bika nyomán indult az ugatás irányába, hanem attól távolodva húzott nagy erővel.. Ennek helyességét a nádon kent vér is igazolta. A helyzetet végképp nem értettem. Miért megyünk mi az állító hanggal ellentétes irányba, ugyanakkor vér van a csapán? Talán az első állítás után tett egy nagy kört a bika? Közben haladtunk tovább

s úgy 200 méter után elértük a tavat, s Tigi nagy hévvel húzott be a vízbe. A kopó még mindig mögöttünk ugatott jó messze. Nem volt más választásom, le a nyaklót és a véreb már úszott is be a tóba, miközben vizslamód kereste a szagot a vízben. Egy U-alak megtételével kutyám a tavat tápláló patak befolyásánál eltűnt a nád takarásában tőlem kb. 70 méterre. Egy-két perc elteltével kutyaugatás, nagy csörtetés a nádba s fut a bika vissza a tónak, bele a nyílt vízbe. A véreb már úszva-ugatva jön utána. Ekkor kapta a bika a megváltó lövést, s úszó szigetté változott testére az odaérkező Tigi kikapaszkodva kezdett győzelmi ünneplésbe, miközben kopóm még mindig ugatott a távolból. De vajon mivel szórakozhatott még mindig az egyébként igen jó hajszázó kutya?

A választ talán nem is olyan nehéz megtalálni. Mivel a sebzett vadnak kb. 20 perc előnye volt a kopó előtt, az nem tudott közvetlen a nyomában loholni. A sebzett bika által okozott zörgésre nyilván felfigyelt egy másik bika mely a nádasban tartózkodott, s rámozdult a vetélytársra, talán tovább is kergette. A hajszanyomon érkező kopó szó szerint bele futhatott ebbe a bikába, s mivel az nem menekült el, a kutya hamis állításba kezdett. Vagy talán ez hamis állítás?

Ozvári Zoltán

Tisztelt Szerkesztő !

Szeretnénk Önöket tájékoztatni egy a vadászati kultúrához kötődő eseményről, díjról.

Az Országos Vadásztalálkozón Ópusztaszeren Augusztus 18.-án a megnyitó ünnepségen adták át a Kittenberger Kálmán Sajtódíj Televíziós kategóriájának oklevelét és az ehhez járó 200 000 Ft pályázati díjat. Az idén a szakmai zsűri a **VÉREBEVEZETŐK NYOMÁBAN** című 25 perces filmet ítélte a legjobbnak. Az Országos Magyar Vadászkamara és az Országos Magyar Vadászati Védegylet pályázati kiírásának az volt a célja, hogy az elkészült produkciók széles körben segítsék a vadászat, vadgazdálkodás kommunikációját, társadalmi elfogadottságát.

A díjnyertes film látványos módon mutatja be a magyarországi vérebevezés, vérebevezetés rendkívül érdekes, szakmailag is kiemelkedő világát. A vérebevezetés kultúrtörténetének és a vadászati hagyományokhoz szorosan kötődő értékeinek filmes bemutatása alkalmas arra, hogy segítse a vadászat, a vadgazdálkodás megbecsülését. Az alkotók a civil közönségnek is megmutatják, hogy mit is jelent a véreb és gazdája, gazdasági értékeket mentő, igazi ősi vadászszenvedélyt, sokrétű tudást igénylő, közös munkája. A filmben megszólalnak a vérebevezés és a vadászat ismert szakemberei és az őket követő fiatal generáció tagjai.

A filmet **SZEGEDI LÁSZLÓ** rendező-operatőr és **SCHENEK TAMÁS** operatőr-vérebevezető készítette. A 25 perces televíziós változatot bemutatta a műholdas adású HÁLÓZAT TV.

Tisztelettel, vadászüdvözlettel:
Szegedi László

NAGYBÖRZSÖNY 2007

Nehezített vércsapa verseny

Nehezített vércsapa versenyt rendezett a Magyar Véreb Egylet szeptember 8-án Nagybörzsönyben.

A verseny több okból is rendhagyónak nevezhető. A házigazda szervezők, Guzsik Alfréd és Babály Csaba javaslatára a versenyt beillesztettük az immár negyedik éve megrendezett Szlovák Magyar vadásznapi rendezvényei közé. A baráti, sok vonásában szinte családi vadásznapi ünnepivé tette meghívásos versenyünket, melyen két szlovák és két magyar versenyző indulhatott.

Versenyzők és kutyáik:

Rajmund Rapaič, Hera spod Viechy BV
Branyslav Porubčansky, Cesy z
Prameňov Turca BV
Kovács Gábor, Zöldház-völgyi Aszu HV
Kaczur András, Kelet-Mecseki Ajax Cézár HV

Ami a nehezítést illeti, olyan jól sikerült, hogy a versenyzők közül, csak Kaczur András tudott a 27 órás mesterséges nyomon végigmenni. Az 1000 méteres munkát nagyban nehezítette az előző napon esett jelentős mennyiségű eső, valamint az éjszaka során mozgó

nagyszámú vaddisznó és gímszarvas. Mindenesetre a vérebegylet vezetőinek és a kutyavezetőnek hasznos volt ez a verseny, amely egyben felmérés is a közeledő 2007 októberi nemzetközi versenyhez.

Bóhm István
MVE tenyésztési vezető

EGY ERŐS NAP

(Részlet Kiss Ferenc vérebvezető leveléből)

...Még egy érdekes sikert leírnák, amely

2007 november 19-én történt, amikor is négy sebzést jelentettek.

Az első egy kis koca olyan 500 métert ment el egy kefesűrűben. A második egy 5 éves kan, mely jobb első láblövessel 4 km vezeték munka és 400 méter hajsza után lett meg. Csak az izmot vitte el a 6,5x68-as lövedék. 200 méterenként volt vércsepp és 3 órát követtem.

A harmadik egy jó súlyban lévő 6 éves kan, hátsóláb lövéssel. Erős és gyenge vérzés váltakozásával, 3 km vezeték munka és 800 méter hajsza után lett meg. Mindkét kant ugyanaz a vadász sebezte.

A negyedik egy koca, alacsony béllövessel, 800 méter vezeték munka után éppen a sötétség beálltával került meg.

Négy ilyen munka egy nap ritka dolog.

Őzet vérebbel...

Őzbakot sebzett meg este a vendég magasan lőtte el a jobb első lábát könyő felett, megkeresése másnap rám várt, meg a kutyámra. De melyiket vigyem? weimari még nincs bevezetve, bár hozzá illene leginkább ez a munka. Szálkásszőrtacsim ugyan rutinos utánkeresőnek számít és jó pár őzet találtam már meg vele, sebzés jellege nem a kurta lábaihoz szabó munkát sejtetett. Marad tehát a hannover vérebem. Bár még nem számítottam tökéletesnek, negyven munkán és fővizsgám már túl van, tudja, hogy mi is a dolga, sokat gondolkodtam, hogy nekiálljak-e vele az ismert: "őzet vérebbel nem szokás..." vérebes szabály miatt. A végén meghallgatva egyik igen tiszte

vérebvezető-mentorom és egyben barátom, Tóth Pali bácsi véleményét, aki szerint „a sebzett őzet meg kell keresni, és a vérebet nem az őz, hanem a sebzett kell, hogy érdekelje”, másnap reggel nekifogtunk. Érdekes volt figyelni a kutyát a 22 órás nyomon. Magabiztosan vette fel a csapat, rétről, ahol a sebzés történt, egy akácosba váltott be a beteg bak. A fák alatti magas fűbe kontrollálható volt a nyom, húsvér-kenést 5-10 méterenként találtam. Mivel este nem zavarták meg a őzet, kb. 350 m. után már az első sebágyhoz értünk, amit még vagy négy követett rövid távolságok belül. Az ötödik sebágytól aztán a kutya össze-vissza vezetett, a fű mindenfelé ledöntve, és kenést látni mindenütt. Nem értettem az egészet. Ezután ebem kivezetett a rétre, majd legnagyobb elképedésemre elhúztunk a Toyotám, és egyben a rálövés helye mellett, és kb. 100 lépésre onnan fűben fekvő, szemmel láthatóan lefojtott, már dermedt, rágott combú bakhoz értünk. Ekkor érttettem meg az eszeveszett forgolódás, taposás nyomát az erdőben. Az egyik lábát használni nem tudó, így kevésbé fordulékony szerencsétlen őz a nyíltabb helyet kereste a sebágyában rátaláló kóbor kutyá elöl, de azok gyorsabbak voltak nála.

Ha felálltam volna az autóm platójára, bizonyára megláttam volna felülről a bak testét, de a földön állva az nem látszott ki a fűből. Így viszont nem estem el attól az élménytől, hogy sebzett őz nyomán egy remek 1000 m-es vezetékmunkán láttam vérebemet más kutyanyomoktól nem befolyásolva végigmenni. Megérte.

Kapronczai Tamás,
a SEFAG zRT. Lábodi
Vadászterületének
kerületvezető fővadásza

30. Nemzetközi Véreb Fővizsga 2007. 10. 11- 14.

magasabb. Ezekre a vadászatokra jól ráépíthető egy fővizsga.

Bóhm István

A Svájci Wildhaus városka mellett rendezte meg a soros Svájci Véreb Club a két évenként tartandó nemzetközi fővizsgát.

11 tagesület nevezhetett egy-egy vérebet a versenyre. A kutyák életkora maximum 4 év lehetett. A magyar egyletet Kaczur András képviselte fiatal vérebével. Rajta kívül a szokás szerint kiutaztak a delegáltak, az egylet elnöke, a tenyésztésvezető, bírók. Praktikus

okokból ilyenkor gyakori, hogy több szerepet is vállalunk. Nevezetesen pl. Buzgó József elnök vagy jómagam a különböző tanácskozások, ülések mellett csapat is fektettünk, valamint bíróként is tevékenykedünk. Varga Aladár, mint bíró szerepelt a versenyen.

A verseny során az elővizsga fegyelmi gyakorlatai mellett minden kutya kapott két mesterséges nyomot. Egyet szarvas, egyet pedig zerge csülökkel, illetve vérrel készítettünk.

Kaczur András Kelet-Mecseki Ajax Cézár hannoveri vérebével a 9. helyre került.

Remélem, hogy nem sértem meg a rendezőket azzal, ha elmondom, hogy rajtunk magyar vérebeseken kívül még sokan gondoltak nosztalgiával kitűnően megrendezett, eseménydús versenyekre, fővizsgákra, ahol a munka természetes vér csapán folyt.

Svájcot és Olaszországot kivéve mindenhol megrendezhető a nemzetközi fővizsga természetes vér csapán.

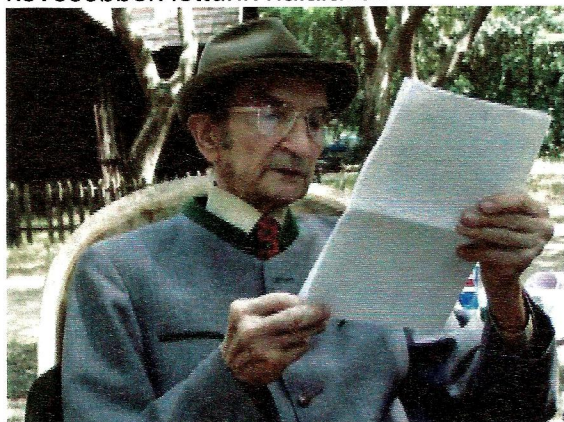
Tapasztalati számok szerint a vadászterületeken az éves teríték 10 %-a sebzésből kerül elő. Ez a szám terelő vadászaton, kerti hajtásokon még

NEKROLÓG

Életének 85-ik évében, 2007 augusztus 27-én elhunyt Fuchs Antal.

Vadász, hivatásos vadász, gondos vadgazda, kiváló vadászati szakember, a magyar vérebezés nagy öregje, a Magyar Véreb Egylet tiszteletbeli elnöke, vadászíró, a vadászati kultúra őrzője, vadászskürtleseink patrónusa. Már nem tudta átvenni a neki méltán megjáró magas kitüntetését, a Magyar Nemzeti Vadászrendet. Kevesebben és jóval kevesebbek lettünk halálával.

Őt könyvével ajándékozott meg minket. Ezek mindegyike a magyar vadász szépirodalom egy-egy gyöngyszeme. Könyveiben megnyílik az Ember. Szíve, lelke kitérül, rég ki nem mondott gondolatai is előbukkannak. Aki nem ismerte főképpen ezekből érti meg, hogy is formálódott egyénisége olyan különlegesen kedvessé, tiszteletre méltóvá. Küzdelmekkel teli élete során megélt világháborút, hadifogságot és változó világunk miatt sok bosszúságot, mellőzést, megaláztatást. De megkapta a sors ajándékaként azokat a gyönyörű percekét is, melyeket csak a vadász szakma adhat. Vadászörömmel, a természet adta sok apró csodával, utazásokkal, a szakmai ismeretek birtoklásának büszke tudatával.

Végtelen alázattal, tisztelettel ír a természetről, a vadról a természet közeli emberekről, kollégáiról és nem utolsósorban családjáról, édesapjáról.

Nagy szeretettel, szorgalommal dolgozta fel az édesapja által reá hagyott kéziratot

és egy remek könyvvel ajándékozták meg a magyar vérebes szakembereket.

Könyveinek köszönhetően halála után is együtt járhatjuk vele képzeletben szülőföldjét, a Bakonyt, utolsó munkahelyét a Gödöllő környéki erdőket, együtt örülhetünk kedves vérebei jó munkáinak, megérinthet minket is a „bagamoyo” érzése.

Valószínűleg az élet ragyogása, benne a viharok ártó komorsága alakították olyanná a természetét, amit nehéz jól megfogalmazni. Nyugalom, bölcsesség, derű, természetszeretet, felelősségérzet a szakma, a jövőnk és a jövő embere iránt. Veni sancte könyvéből a gondolkodó, bölcs, istenhívő ember lelke sugárzik. (Szívének legbelső zugában kaptak méltó helyet a vadászebek. Ez a nagy szeretet még versírásra is ihlette.)

Élete utolsó éveiben, betegen is dolgozott, vérebvezető tanfolyamon előadást tartott és írta új könyvét, mely mi másról is szólhatna, mint a vadászatról, pontosabban a vérebről.

Búcsúunk Tőled Tóni bácsi, emlékedet megőrizzük.

Vadászbarátaid, a Magyar Véreb Egylet tagjai

Elhunyt dr. Györffy Lajos

Egy Öreg tölgy

81 éves korában elhunyt dr. Györffy Lajos. Névkartyáját nézem és azon gondolkodom, hogy egy hétköznapi papírdarab mit mesélhet el egy emberről. A névkártya bal felső sarkában a Magyar Véreb Egylet, jobboldalt a Rövidszőrű Németvizsla Klub emblémája. Középen a név, alatta tanult szakmája: állatorvos, alatta pedig: FCI által elismert küllem és teljesítménybíró.

Bizony mindent elárul a papír. Ahogy mondani szoktuk, szíve csücskében ott rejtőztek a neki legkedvesebbek. A vadászkutyák és tanult szakmája, hivatása.

A német vizsla híradó 2002 /1 számában Bósz József köszöntötte az akkor 75 éves barátját. Méltatta a rövidszőrű német vizsla tenyésztésében elért sikereit, az erdélyi kopó hazai állományának vérfrissítése érdekében kifejtett törekvéseit.

A vizsláról, vérebről, kopóról, apró és nagyvadgazdálkodásról szóló szakcikkeit gyakran olvashattuk a vadász szaksajtóban.

Kutyás múltját kutatva, mint vizslás kezdte, aztán egyre közelebb került a vérebesekhez. Jelen volt a véreb egylet

háború utáni megalakuló ülésén, az újjászervezett véreb egylet titkára volt 1974-ig. Jól tudta, hogy a vadászati nagyhatalomnak nevezett

Magyarországon bizony jócskán vannak hiányosságok. Többek között az, hogy kevés a véreb, kevés a vérebvezető.

1973-ban volt első találkozásunk, majd 1974-ben ő volt az egyik teljesítmény bíró első vérebes elővizsgáján.

1994-ben kezdett vérebet vezetni, majd 1998-ban vérebet tenyésztetni. A „Szarvaslesi” kennelel rövid idő alatt sikert hozott számára.

Vérebversenyek, kellemes beszélgetős esték, néhány együttes vadászélmény, közös bírálatok a tenyész szemléken, ezek voltak a találkozásaink zömében.

Tenyészetéből kapott Ádám kutyám csak erősítette barátságunkat.

Úgy hiszem, hogy a véreb egyletben, a vérebesek között érezte igazán otthon magát.

Nem tudom, hogy a nekrológírásnak léteznek-e etikai szabályai. Írhatja egy ismerős, egy munkatárs, egy jó barát és ezek közül mindegyikben más és más érzéseket hoz elő embertársuk halála. Én a „fiatal” 70-75 éves Györffy Lajosra mindig úgy fogok emlékezni, mint a természet egyik csodájára, aki öregen is tökéletes fizikai és szellemi képességekkel élt. Megküzdött a tanult szakmájáért, az állatorvosi diplomáért, a nagy szenvedélyért- a vadászat élvezetért, a vadászkutya „ügyért”. Átélt tisztességben politikai, társadalmi változásokat. Megküzdött, amíg egészsége engedte talpon maradt, mint egy Öreg tölgy.

Emlékedet megőrizzük

a Magyar Véreb Egylet tagsága nevében

Bóhm István

ELHUNYT WALTER TASSIUS

2007 március 1-én 85 éves korában elhunyt Walter Tassius, a Hirschmann Verein tagja, a vom Hessenwald kennel tulajdonosa, neves vérebvezető és tenyésztő. Tenyészetéből származott a Jakab István vezette Didó vom Hessenwald nevű kan hannoveri véreb, mely a hetvenes évek végén kiemelkedő 300 darabos életteljesítményével Magyarország egyik legjobb vérebe volt.

Walter Tassius a 71-es világkiállítás óta évente, nyugdíjas korában pedig általában évente kétszer megjött hozzánk Magyarországra. Mint vadászvendég érkezett, de látogatásai mégsem saját vadászatáról szóltak. Mint erdész-vadászember vadászott ő eleget otthon. Inkább az érdekelte, hogyan fejlődik Didó, milyenek a kölykei. Hogy élnek, mint boldogulnak vérebes magyar barátai, mi újság a Magyar Véreb Egyletnél.

Szerencséjére egészsége megengedte, hogy nyolcvan éves koráig vérebet vezessen. Nála szinte ünnepnek számított, amikor Lábodon csapázott kedves vérebével.

Feleségének Margotnak a lábodi vadászok és a MVE gyásztáviratot küldött. Szövegében ez áll: „...egy kiváló vadászembert, vérebes barátunkat, igaz embert veszítettünk el, emlékét tisztelettel őrizzük.”

(BI)

Elnöki beszámoló

Közgyűlés 2008.02.23. Kaszó

Sok szempontból furcsa, emlékezetes év volt 2007. A Magyar Véreb Egylet életében fontos események történtek, pozitív és negatív értelemben egyaránt.

Mindenképpen szót kell ejtenünk azokról a tagjainkról, barátainkról, akik az elmúlt évben hagytak itt bennünket, s immár az örök vadászmezőkön fogják a hosszú vezetéküket, s figyelnek bennünket óvó tekintetükkel. Időrendben először tiszteletbeli elnökünk, ifj. Fuchs Antal halálhírét vettük, akinek a gödöllői temetésén szeptember 7.-én a MVE vezetősége és tagjai szép számmal vettek részt. A 85. életévében elhunyt Tóni bácsinkat véredek és vezetőik díszsorfala mellett helyezték örök nyugalomra. Karácsony előtt pedig dr. Györffy Lajos barátunk hagyott itt bennünket. Ő 81 évet élt meg, s az ő hamvasztás előtti búcsúztatásán is képviseltettük magunkat. S mindenképpen megemlíteném még, bár nem volt tagtársunk, de hosszú évtizedeken keresztül támogatta a magyarországi vérebezést Jakab István méltán legendássá vált Didó kutyájának tenyésztője, Walter Tassius, aki szintén tavaly távozott az élők sorából.

Kérem a közgyűlést, hogy e három barátunk, elődünk tiszteletére egyperces néma felállással tisztelegjünk! Köszönöm!

Számtalan pozitív dolog is történt az Egylet életében, ismét megrendeztük a Kaszó Kupát, ahol a vérebezés történetében először női vérebvezető és kutyája érte el a legjobb eredményt. Tóth Réka az Ipolyerdő Zrt váci erdészetének fővadásza kiválómunkát produkált. Meg kell említem, hogy Réka kutyáját a nyár folyamán egy csaknem végzetes kimenetelű vadkan támadás érte, de több műtétet követően a szezon végére szerencsésen felépült és újra munkába állt. A Nehezített Vércsapa Versenyt június hónapban ezúttal új helyszínen, Vas megyében tudtuk megrendezni. Varga Aladár, aki évtized óta tartja folyamatosan vérebvezető tanfolyamait a térségben, kiválóan előkészítette és megszervezte a versenyt Káld-Hidegkúton, ahol ismét

feltűnt egy fiatal, tehetséges és motivált vérebvezető, a Zalaerdő Zrt. Szentpéterföldei területén dolgozó Vereckey Bálint, aki szoros versenyben előzte meg a tapasztalt Csiszár Istvánt, és a szintén pályája elején járó Kovács Gábort.

Nyáron aztán derült égből villámcsapásként ért bennünket a hír, miszerint egy a MEOE ellen folyó eljárás keretében minden tagszervezet bankszámláját zárolták. Egymillió forint feletti összeget vettek le a MVE számlájáról, s egy esetleges végeleges elvonás réme is felsejlett előttünk. A kiegyensúlyozott pénzügyi gazdálkodásunkat egy pillanat alatt semmissé tette volna ez a lépés, amely hál' Istennek, nem bizonyult jogszerűnek, ezért kb. másfél hónap idegeskedés után ismét pénzünkhöz jutottunk.

Szeptember nyolcadikán, szintén tagjaink –Guzsik Alfréd és Babály Csaba – aktivitásának köszönhetően, egy újabb vérebes eseményt rendezhettünk a már hagyományos Magyar-Szlovák Vadásznapi keretén belül, a festői Nagyborzsönyben. Két szlovák és két magyar vérebes küzdött egymással és a 24 órás, 1100 méteres mesterséges csapával. Színeinket a svájci Nemzetközi Fővizsgára készülő Kaczúr András és a Káldon kiválóan szereplő Kovács Gábor képviselte. A nagy érdeklődés kísérte csapázásokat ezúttal nem kísérte szerencse, túl nehéznek bizonyultak a feltételek a döntő módon fiatal véredek számára, szintidőn belül egyedül Kaczúr Bandi jutott a munka végére, de az ő munkájukat a pontatlanság miatt nem lehetett értékelni.

Október közepén, a 10 évvel ezelőttihez hasonlóan a svájci Wildhausban találkoztak a Nemzetközi Véreb Szövetség tagjai, hogy a kétévente szokásos tennivalóikat elvégezzék, közgyűljenek, megbeszéljék a tenyésztési és szabályzatokkal kapcsolatos jobbnál jobb ötleteket, s nem melleleg összemérjék kutyáik tudását. A tőlünk nyugatabbra lévő országok jelentős részében már nem lehet

ilyen méretű vetélkedőt természetes csapán megrendezni, s ahogyan az tíz éve is volt, ezúttal is mesterséges csapákon dolgoztak a véredek. Már amelyik tagszövetség delegált egyáltalán kutyát, mert bizony volt, akik ezt nem tették meg. A MVE részéről az elnök, a tenyésztési felelős hivatalból részt kellett vegyen az eseményen, emellett Kaczúr András és kutyája, valamint Varga Aladár bíróként vettek részt az eseményen. Kritikaként szabad legyen megfogalmaznom annyit, hogy azt még valahogy elfogadja a véredek társadalom, hogy egy nemzetközi megmérettetésen 150-200 km-t kell autózni egy véredekvezetőnek, hogy munkához – ami sokszor csak lövéskontrollt jelent!- jusson, de hogy egy mesterséges csapa lefektetéséhez miért kellett 120 km

Dr. Buzgó József
MVE elnök

elfurikázni, azt nehezen lehet megérteni! A magyar induló a 13 véredek közül a 8. helyet szerezte meg, a korábban észlelt pontatlanság egy sokkal jobb helyezéstől fosztotta meg őket!

Összességében úgy vélem, hogy ismét előre léptünk valamit, s talán végre a kommunikációnk is fejlődésnek indul. A Véredekvezetők nyomában című film elkészítése, a Véredek Híradó első kiadása, az internetes honlap a mai kor által kínált lehetőségek egyre jobb kihasználását mutatják.

Most már talán csak a tenyésztésben, azon belül is a fegyelmezettségben kellene előrébb lépünk, hogy a dolgaink a valamennyiünk által elvárt nívón valósuljanak meg!

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ

PÉNZFORGALMI BEVÉTELEK-KIADÁSOK 2007.

Nyitó egyenleg/2007. január 01.

– OTP elszámolási számla	749.296 Ft
– házipénztár	34.632 Ft
2007. évi bevételek	1.003.692 Ft
Összesen:	1.787.620 Ft

– 80.000 Ft

2007. évi kiadások 1.082.084 Ft

Záró egyenleg/2007. december 31.

– OTP elszámolási számla	612.416 Ft
– házipénztár	93.120 Ft
Összesen:	1.787.620 Ft

Bevételek:

		ÁFA	Összesen
1. Tagdíj	498.000 Ft	–	498.000 Ft
2. Nevezési díjak, tenyészszemle	62.505 Ft	12.495 Ft	75.000 Ft
3. Vizsgadíjak	112.094 Ft	22.406 Ft	134.500 Ft
4. Teljesítményfüzet	19.165 Ft	3.835 Ft	23.000 Ft
5. Könyvértékesítés/Véreb Krónika	185.715 Ft	9.285 Ft	195.000 Ft
6. Egyéb bevételek	22.918 Ft	4.582 Ft	27.500 Ft
7. Banki kamat	2.095 Ft	–	2.095 Ft
8. Országos egyesület elsz.			
– levonható ÁFA/évközi elsz. sz.	–	47.097 Ft	47.097 Ft
– központba befiz. tagdíj/sajátrész	1.500 Ft	–	1.500 Ft
Összesen:	903.992 Ft	99.700 Ft	1.003.692 Ft

Kiadások:

			AFA	Összesen
1.	Irodaszer, nyomtatvány	13.492 Ft	2.699 Ft	16.191 Ft
2.	Ajándék tárgyak, tárgyi jutalom	47.408 Ft	9.482 Ft	56.890 Ft
3.	Teny.szoftver	10.325 Ft	2.065 Ft	12.390 Ft
4.	Folyóirat	46.429 Ft	2.321 Ft	48.750 Ft
5.	Postaköltség	30.030 Ft	-	30.030 Ft
6.	Rendezvény költség – szállás	256.600 Ft	50.000 Ft	306.600 Ft
	– hangosítás	25.000 Ft	5.000 Ft	30.000 Ft
7.	Egyéb költség/koszorú	6.267 Ft	933 Ft	7.200 Ft
8.	Megbízási díj	50.000 Ft	10.000 Ft	60.000 Ft
9.	Saját gépkocsi használat	238.654 Ft	-	238.654 Ft
10.	Banki költség	53.963 Ft	-	53.963 Ft
11.	Országos Egyesület évközi elsz.			
	– 2006. évi kötelezettség közp. felé	35.725 Ft	-	35.725 Ft
	– 2007. termb.jut adó és járuléka	18.584 Ft	-	18.584 Ft
	– 2007. fizetendő áfa	-	26.107 Ft	26.107 Ft
	– 2007. tagdíj közp. részl.	141.000 Ft	-	141.000 Ft
Összesen:		973.477 Ft	108.607 Ft	1.082.084 Ft

11. pont összesen: 221.416 Ft

Megj.: Országos Egyesület 2007. október 31-i elszámolása alapján 2007. december 31-én az egylet kötelezettsége: 167.106 Ft.

Kaposvár, 2008. január 22.

Összeállította:

Hernesz Ferencé

Előadó:

Simon Pál MVE titkár

Magyar Vérebegylet Ellenőrző Bizottsága **Elnöki beszámoló**

Tisztelt Kollégák, Tagtársaim!

Bizottságunk minden évben felügyeletet gyakorol egyesületünk munkájával, tisztségviselőink vállalt tevékenységével kapcsolatban.

Általában hálátlan feladat ez a fajta munka az egyesületi élet területén. Egészen kivételes módon a Magyar Vérebegyletben szinte a megalakulás óta ismeretlen a széthúzás a klikkesedés az ellenségeskedés és a felelőtlen vezetői munka.

Minden esztendőben már menetrendszerűen bonyolódnak a nyilvános és a körzeti vizsgák versenyek, melynek populáris részleteinél mindig erősödő érdeklődés jelzi, hogy jó úton járunk.

Pénzügyi helyzetünk stabil még akkor is ha a megszokott milliós pénzkészletünk most 28%-os visszaesést mutat. Semmi nem indokolta a korábban mindig magasabb maradványérték őriztetését. Rendezvényeink, kiadványaink képviselőink bátrabb támogatása követhető elképzelésnek bizonyult. Az elnökség pénzkezelése kifogástalan, mindig ellenőrizhető módon zajlik, a vezetők kapcsolati tőkéje a stabil pénzügyi helyzet biztosítója. Dr Buzgó József egyesületünk elnöke közbenjárásával jelentős anyagi segítséget kapott a vérebezésről készült első hazai profi dokumentumfilm Szegedi László és Schenek Tamás alkotásában.

Azonban azt is látni kell hogy támogatóink zsebe nem kimeríthetetlen. Érződik rendezvényeinknél, hogy a költségek folyamatosan emelkednek, a résztvevőknek ezekből - a korábbiaktól eltérően - már nagyobb részt kell vállalniuk.

Van egy megoldatlan területünk , amin még nem sikerült jelentősen változtatni és ez az adatszolgáltatás ! Tenyésztési felelősünk évek óta nem kapja meg azokat a jelentéseket teljes egészében melyek birtokában nyilvánosság elé lehetne támi vérebeink munkái utáni pontos terítékadatokat. A másik gondot az ellenőrizetlen, ismeretlen származású véregek tenyésztése jelenti. Hiába hirdetjük meg újra és újra a tenyésztéshez szükséges feltételeket , ha vannak akik a könnyebb utat választva származási lap nélküli almokat nevelnek és értékesítenek rangon alul. Az egyesület ez év februári elnökségi ülésén a fajtagondozó anyaországgal szemben a realitások szintjére csökkentette a tenyésztési korhatárokat és könnyítette a tenyésztéshez szükséges teljesítmények minősítések megszerzését. Ezek után úgy gondolom számítani lehet pozitív elmozdulásra.. ?!

Szervezeti életünk eredményesebb jövője érdekében a korábbiaknál több lehetőséget kell teremteni a különféle találkozások, vizsgák, tanfolyamok, táborok megrendezéséhez. Többeket és jobban kell megismertetni a vérebbel való munka, a témával kapcsolatos sajátos lehetőségek és a speciális megoldásokat illetően. Még mindig van az országnak nagyvadas területe ahol nem tartanak vérebet s a környékről sincs adott esetben segítség... Tovább kell folytatni a tájegységek látogatását egy-egy vérebtanfolyam vagy csapaverseny erejéig, mint ahogy az a múltban is bevált. Sajnos nehezen kivitelezhető elképzelést feszegetek tudom mert az egyesület tagságának 80 %-a és az elnökség is hivatásos vadászok akik nehezen mozdíthatók el munkaterületükről, mégis úgy hiszem tovább kell lépünk ezen a területen, hogy a magyarországi vérebezésnek ne maradjanak fehér foltjai.

Ezzel elérhető lenne, hogy lassan az összes nagyvadas területen szolgálatot teljesítő hivatásos vadász megismerhetné ennek a sajátos kutyás munkaterületnek a varázsát.

Befejezésül kívánok minden kollégának jó egészséget és sok jó munkát !

Herend 2008 február 12.

Maróti Béla
Varga Aladár
Lengyel Sándor

EB elnök
EB tag
EB tag

TENYÉSZTÉSVEZETŐI

BESZÁMOLÓ

Tisztelt Közgyűlés!

A 2007-es év sem volt kevésbé mozgalmas a Magyar Véreb Egyletben, mint az előzőek. A Kaszó Kupán és azt követően év közben jelentős számú vérebet sikerült levizsgáztatni. Márpedig ez a lényeg, ami elakadt lemez dalához hasonlóan újra és újra elhangzik az éves közgyűléseken. Sok munka, sok vizsgalehetőség, sok fővizsgát tett kutya, amit aztán be lehet vonni a tenyésztésbe, ha küllemileg is megfelel.

A 2007 évben 17 véreb tett fővizsgát, 21 kutya elővizsgázott és három kutya felelt meg a tenyészemlén.

Fővizsga eredmények:

Tóth Réka, Fürtön Bükki Blanka HV (2022/03) 199 P. I. díj.
Cseh László, Zagrajházi Okos HV (1635/00) 163 P. III. díj.
Nyúl András, Szarvaslesi Csilla HV (1972/02) 154 P. III. díj.
Gaál Endre, Mecseki Vadúzó Andor HV (1692/00) 99 P. III. díj.
Borbély Tamás, Heiteri Cézár Berci HV (1652/00) 99 P. III. díj.
Kaczur András, Kelet Mecseki Ajax Cézár BV (2147) 87 P. III. díj.
Király Attila, Fürtön Bükki Andi HV (1853/01) 78 P. III. díj.
Kovács Gábor, Kálistói Fifi HV (1872/01) 184 P. II. díj.
Galbavi József, Körcsöneyei Kormos HV (2053/03) 114 P. III. díj.
Galbavi József, Zemplén Erdei Amazon HV (1838/01) 129 P. III. díj.
Tóth Réka, Fürtön Bükki Blanka HV (2022/03) 178 P. I. díj.
Ozvári Zoltán, Zöldház-völgyi Amanda HV (2250/05) 114 P. III. díj.
Kiss Gyula, Zsitvicai Alexa HV (1830/01) 184 P. II. díj.
Bubán István, Fürtön-bükki Léda HV (2156/04) 144 P. III. díj.
dr. Buzgó József, Körcsöneyei Kapitány HV (2052/03) 174 P. II. díj.

Lénárt Zsolt, Heiteri Gerda HV (2041/03) 164 P. II. díj

Kapronczai Tamás, Zsitvicai Charlie HV (2034/03) 184 P. I. díj

Elővizsga eredmények:

Csiszár István, Fibis spad Lupcianskej Magury HV (574 Szlovák) 232 P. megfelelt

Szabó Ádám, Fürtön Bükki Cömpi HV (2154/04) 210 P. megfelelt

Onofer Attila, Legelőerdei Dina HV (2257/05) 232 P. megfelelt.

Peller Csaba, Magyarvölgyi Ali HV (2314/05) 240 P. megfelelt.

Szentesi József, Tiszamenti Nyomkövető Abu HV (2268/05) 210 P. megfelelt.

Lencz György, Geizirmenti Hubertus BV (143/04) 180 P. megfelelt.

Mártai Péter, Eperjesi Betyár Céda HV (2363/05) 194 P. megfelelt.

Varga Gyula, Körcsöneyei Magor HV (2288/05) 198 P. megfelelt.

Törő Krisztián, Vásárosmiskei Hunor Berci HV (2449/06) 219 P. megfelelt.

Galbavi József, Zemplén Erdei Amazon HV (1838/01) 213 P. megfelelt.

Ruszinkovics Ferenc, Ósvavölgyi Berta HV (2084/03) 177 P. megfelelt.

Lengyel Sándor, Kálistói Linda HV (2331/04) 192 P. megfelelt.

Kovács Sándor, Körcsöneyei Lator HV (2172/04) 180 P. megfelelt.

Vaáry József, Heiteri Gróf HV (2040/03) 225 P. megfelelt

Szabó Endre, Drávamenti Trapp Bell HV (2011/02) 197 P. megfelelt

Szücs Viktor, Mátrai Betyár Cickány BV (166/5) 202 P. megfelelt

Oláh Csaba, Borosmenti Vadász Brúnó HV (2420/06) 240 P. megfelelt

Szeifer Szabolcs, Körcsöneyei Mázli HV (2294/05) 184 P. megfelelt

Ozvári Zoltán, Zemplén Erdei Juli HV (2370/06) 188 P. megfelelt

Németh László, Körcsöneyei Léna HV (2177/04) 231 P. megfelelt

Kovács Gábor, Zöldházvölgyi Aszu HV (2248/05) megfelelt

-a hajszaszenvedély hiánya, gyenge hajsza (a kutya legalább un. látra csaholó kell hogy legyen)
-rejtettheréjűség, egyheréjűség
-görcsös rohamokra való hajlam
-súlyos fogazati rendellenesség (erős előre vagy hátraharapás, több mint két előzáfog hiánya)
-erős kétoldali entrópium, vagy ektrópium
-közepes és súlyos fokozatú HD
Egyes ebeket és egész almot is ki lehet zárni a tenyésztésből. Ha egy alomban egy vagy több kölykөн megállapíthatók az öröklött betegségek úgy az egész almot ki kell zárni. A szülők későbbi tenyésztéséről a tenyésztési vezető dönt.

A tenyésztés adminisztrálása:

A szuka tulajdonosa a tenyésztési vezetőnek bejelenti tenyésztési szándékát írásban a várható tüzelés előtt legalább három héttel. A bejelentés melléklete a kan és a szuka származási lap másolata.

A további adminisztráció, mint a fedeztetési jegy, alombejelentő, tetoválás a MEOE Általános Tenyésztési Szabályzata szerint történik.

Teljesítménybélyegző:

A Nemzetközi Véreb Szövetség által kiadott bélyegző. A Nemzetközi Vérebszövetség tageszleteinek tenyésztési vezetői használhatják. A Magyar Véreb Egylet két darabot használ. A 3. számút hannoveri véredek, a 13. számút bajor véredek részére.

A bélyegző piros pecsétintával használatos. A származási lapon az első oldal jobb felső sarkára az iktatás mellé kerül.

Azok a kölykök kaphatják meg, melyeknek a szülei fővizsgát tettek, tenyészszemlén megfelelték és a tenyésztőjük betartotta a tenyésztési rendet.

Használatának célja: fontos megkülönböztető jel kölykök vásárlásánál. Garancia arra, hogy a szülők munkakutyák. Az export-importnak alapvető követelménye, hogy a társegyletek között csak teljesítménybélyegzővel ellátott származási lappal bíró kutya cserélődjön. Az export-import a tenyésztési vezetők egyeztetése után történhet meg.

Tenyésztési szabályzatunk három pontban tér el a MEOE Általános Tenyésztési Szabályzatától. Ezek a kutya tenyésztésbe vételének alsó korhatára, a szukák alomszámának a meghatározása, valamint a kötelező HD szűrés. Viszont az alapszabály szerint megengedett, hogy a tenyésztő egyletek szigorúbb feltételekkel dolgozzanak, mint az alapszabályban leírtak.

Lerágott csontnak tűnik az export-importról beszélni, viszont nem lehet megkerülni a témát.

Sajnos két jelentős fegyelmi ügyről is be kell számolnom. Egyik éppen az exporttal kapcsolatos. Tenyésztő kollégáink tudják, hogy csere csak e két egylet tenyésztésvezetőinek tudtával történhet. Nagyot néztem, amikor osztrák kollégám felhívott és közölte, hogy egyik tagtársunk eladó kölyköket hirdet egy osztrák újságban. Ilyenkor három dolgot tehetek:

1. tagadom, hogy az illető egyleti tag,
2. megmondom, hogy nálunk az a szabály, hogy nincs szabály,
3. azt mondom „en erteni csak matyar” és leteszem a kagylót. Félretéve a tréfát, van szabály csak be kell tartani.

A másik eset még szomorúbb. Egyik tenyésztőnk bár tud szukájának epilepsziájáról, mégis tenyészt vele. 2007-ben jutott tudomásomra a szuka egyik rohama, mely 2005-ben fedeztetés közben jött rá. Egyik vevője reklamálására 2006-ban visszavásárolt egy epilepsziás kölyköt.

A görcsös rohamokra való hajlamról tenyésztési szabályzatunk, szó szerint ugyanúgy rendelkezik, mint a nemzetközi egylet valamennyi tageszletének tenyésztési szabályzata.

Gyakori, hogy egyleti tagok nem tájékoztatják a vevőt arról, hogy mit jelent a felülbélyegzés a származási lapon. Nem figyelmeztetik arra, hogy teljesítménybélyegző nélküli kutyát a külföldi

egyletek nem engednek elő és természetesen fővizsgára sem. Így értelemszerűen tenyészszelelőn sem jelenhetnek meg velük. Ha ezek ellenére tenyésztésbe veszik a vérebet, akkor kölykei nem törzskönyvezhetők. Sok beszélgetésnek, levelezésnek voltam tanúja/tolmácsa, amikor a szomorú vevő végre megtudta, hogy mit vásárolt.

A Magyar Véreb Egylet felé már száz éve hogy a legnagyobb elismeréssel és tisztelettel tekint a nemzetközi vérebes társadalom. Érdemes és időszerű elgondolkodni azon, hogy maradni szeretnénk ebben az állapotban, vagy a nemzetközileg elfogadott szabályokat egy közös döntéssel megtagadjuk és vállaljuk a következményeket. Nem tartunk igényt a teljesítménybélyegzőre, nem rendezünk többet nemzetközi fővizsgát, nemzetközi versenyt és nem szerepelünk ezentúl a nemzetközi rendezvényeken.

És mindezt pár emberért tennénk, akiket talán nem sérték meg azzal, hogy nagyobb a „tenyésztői kedvük”, mint a munkakedvük és nem fogadják el az egylet szabályozását.

Szeretném mindenkinek felhívni a figyelmét arra, hogy internetről megtudható minden létező MEOE információ, valamennyi szabályzatról. Minden tenyésztőnek javasolni tudom a MEOE Általános Tenyésztési Szabályzatának alapos tanulmányozását. A tenyésztés szabályairól, annak dokumentálásáról ad nélkülözhetetlen információkat.

Befejezésként minden egyleti tagnak kívánok vérebes örömeket, sok eredményes vérebmunkát, a tenyésztőknek szép, egészséges kölyköket

Vadászüdvözlettel

Bóhm István

MAGYAR VÉREB EGYLET HIRADÓ 2007

Tartalomjegyzék:

- Köszöntő - Buzgó József Elnök
- Köszöntő - Bóhm István Tenyésztési vezető
- Fővizsga és tisztújító közgyűlés a Magyar Véreb Egyletnél
- Vérebes tábor Gemencen
- Vérebesek az Interneten
- „Nemzetközi” utánkeresés
- Dorisz vérebem nem mindennapos munkái
- Vérebverseny Káld-Hidegkúton
- Hallali
- Hamis állítás
- Tisztelt Szerkesztő
- Nagybörzsöny NVV
- Egy erős nap
- Őzet vérebbel...
- Nekrológ
- Elhunyt dr. Györffy Lajos
- Elhunyt Walter Tassius
- Elnöki beszámoló
- Pénzügyi beszámoló
- Ellenőrzési Bizottsági beszámoló
- Tenyésztés vezetői beszámoló

A füzet belső használatra, a Magyar Véreb Egylet tagságának készült
Szerkesztő Bóhm István

A kiadásért felelős: MVE vezetősége

A Híradó képeit Buzgó József, Bóhm István, Király Attila, Kiss Gyula, Horváth János, Ifj. Bóhm István és Nagy Péter készítették

Első borító fotó Kiss Gyula felvétele

Hátsó borító fotó Nagy Péter felvétele

2007